

پلاتفرم جنبش بین المللی آتاک

جنبش بین المللی برای کنترل دمکراتیک بازارها و نهادهای مالی متن مصوبه در تاریخ ۱۱ و ۱۲ دسامبر ۱۹۹۸ در نشست بین المللی پاریس

جهانی شدن مالی، نابرابری های اجتماعی و ناامنی های اقتصادی را در جهان قویتر و گسترده تر نموده است. از حق آزاد ملل در تعیین سرنوشتشان جلوگیری، نهاد های دمکراتیکشان را در محاصره قرار داده و بلاخره سدی در مقابل هرگونه فعالیت مستقل دولت ها، در جهت رفاه همگانی گردیده و در عوض، تامین علایق شرکت های چند ملیتی و بازارهای مالی از طریق منطق عملکرد سوداگری ناب را جایگزین نموده است.

جهانی شدن با این جابجایی ها، گرفتن حق شهروندان و نمایندگان ملت ها را در تعیین سرنوشتشان، قانونی طبیعی جلوه می دهد و احزاب ضد دمکراتیک هم با تکبری مغرورانه و احساس ناتوانی در مقابل شرایط موجود به آنان رای مثبت می دهند. اکنون دیگر زمان آن رسیده که این روند را متوقف ساخته و ابزاری جدید برای تنظیم و کنترل آن در صحنه ملی و اروپایی و بین المللی خلق نمود. ما از تجربیات می آموزیم که دولت ها این خواسته را بدون فشار انجام نخواهند داد. تنها وظایف عملی تعیین کننده شهروندان می تواند، تهدیدات مضاعف برای تلاشی اجتماعی و ناامیدی سیاسی را جایگزین و بدینوسیله تاثیر گذار باشد.

آزادی گردش سرمایه، بهشت های مالیاتی و انفجار حجم نقل و انتقالات دغل بازانه بنگاه های بزرگ مالی، کشورها را بدنبال یک شکار بدون تعرق، برای جلب نظر موافق سرمایه گذاران بزرگ مالی کشانده است.

بیشتر از ۱۰۰ میلیارد دلار آمریکایی، روزانه در بازارهای بورس جهانی به امید سود آبی و فوری دست به دست می گردد، بدون اینکه ذره ای با مناسبات واقعی محصولات و تجارت کالاها و خدمات اداری و سازماندهی، رابطه داشته باشد. این جنبش، رشد دائمی و همیشگی بهره های سرمایه را به ضرر تقلیل درآمدهای حاصل از کار، موجب گردیده و مناسبات ناهنجار اجتماعی و فقر را در جهان گسترده تر و بیشتر نموده است.

نتایج منفی اجتماعی این روند در کشورهای وابسته، بسیار عمیق تر می باشد، زیرا که برای رهایی از بحران های مالیشان، سیاست برنامه ساختار تطابقی IWF (بانک توسعه جهانی) را دنبال مینمایند.

پرداخت قروض، این کشورها را مجبور می سازد، کمک های اجتماعیشان را تا تا سر حد ممکن پایین آورده و بدینوسیله در یک موقعیت اسف بار عقب ماندگی همیشگی باقی بمانند.

ضریب بهره بانکی بالا تر از آنچه در کشور های پیشرفته وجود دارد، شرکت های ملی این کشورها را نابود می سازد. به جهت تحقق خواسته های سرمایه گذاران و آماده نمودن شرایط، برای سرمایه گذاری آنان، خصوصی سازی بدون کنترل و بی حد و حصر اجرا می گردد. همه جا کمک ها و خدمات اجتماعی زیر علامت سوال برده می شود. هر کجا که سیستم بازنشستگی عمل می کند، در آنجا شاغلین را آماده می سازند که مزایای بازنشستگی خود را طبق مقررات، باز خرید نمایند.

و تمامی اینها به این جهت اجرا می شود که شرکت های داخلی شان قادر باشند با کسب حداکثر سود آوری خود را با خواسته گسترش دامنه نفوذ جهان مالی، تطبیق دهند. و بلاخره موفق می گردند شهروندان را به خودداری از همبستگی (مابین نسل ها و ملت ها و خلق ها)، قانع نمایند.

بر داشتن کنترل عمومی بر بازار کار، وضعیت دراماتیک بسیار بدی را در وضعیت استخدامی و کاری بدنبال آورده است که وضعیت معیشتی و زندگی ناهنجار را گسترش و رشد بیکاری را بالا برده و بر چیدن سیستم امنیت های اجتماعی را نشانه گرفته است.

سران کشورهای صنعتی، با بهانه رشد اقتصادی و ایجاد محل اشتغال، تلاش می نمایند که مثل همیشه توسط MA (Investitionsabkommen multilaterale) پیمان سرمایه گذاری چند جانبه را به امضا برسانند. این پیمان به سرمایه گزاران اختیار تام حقوقی اعطا نموده و دولت ها را مجبور به انجام وظایف سنگینی نموده است. در حال حاضر اجرای این طرح که زیر نظر OECD قرار داشته، به لحاظ فشار افکار عمومی و اعتراضات برنامه ریزی شده از طرف مخالفان، کنار گذاشته شده است. ولی در محدوده سازمانهای تجارت جهانی دوباره آغاز شده اند و همزمان جنگ تجارت آزاد بین ایالت متحده آمریکا و شرکت های اروپایی ادامه خواهد داشت. مناطق بدون قانون و قاعده تجاری بیشتری ایجاد می گردند و طرح هایی در سطوح قاره ای و مابین قاره ها، مانند طرح همکاری اقتصادی مالی قاره ای بین آمریکای شمالی و اروپا ارائه می گردد. هنوز بسیاری از بخش های این ماشین عظیم اقتصادی برای تولید نابرابری های اجتماعی میان شمال و جنوب جهان، همینطور در قلب دنیای پیشرفته، می تواند حذف شود.

طرفداران قضا و قد Fatalismus اغلب، اطلاعات خود را در باره آلترناتیوهای ممکن، تنها از طریق اطلاعات سانسور شده تغذیه می نمایند. بدین طریق بنیاد های بزرگ مالی و همینطور بنیادهای بزرگ ارتباط جمعی، که دایما در حال سود بری از جهانی شدن میباشند، تا کنون به پیشنهاد دارنده جایزه نوبل اقتصادی آمریکا James TOBIN، اشاره ای ننموده اند که می گوید: "نقل و انتقالات بنگاه های مالی در بازارهای بورس و اوراق بها دار می بایست شامل قوانین مالیاتی گردد" حال حتی اگر مالیات وضع شده بر پایه ۰.۱٪ حساب شود، بنا بر نظر مالیاتی توین به مبلغی حدود ۱۰۰ میلیارد دلار سالانه خواهد رسید. جمع آوری این مالیات، بویژه در کشورهای صنعتی یعنی جایی که مراکز مالی مستقر هستند می تواند در جهت مبارزه بر علیه نابرابری اجتماعی و در خدمت تعلیم و تربیت و بهداشت و سلامتی در کشور های فقیر بکار آید و همچنین برای تهیه ضروریات عمومی و مواد غذایی و یک توسعه مانا مصرف گردد. یک چنین اقدامی در خود یک هدف روشن بدون اما و چرا خواهد داشت و برای شهروندان و دولت ها، در های جدید فضای فعالیت های اجتماعی را باز نموده و این امید را به ما خواهد داد که جهانمان را دوباره مشترکا در دستهایمان بگیریم و از همه مهم تر این که پیام روشنی با این عنوان: **اولین قدم های سیاست بطرف تکامل**، را به جهانیان بدهیم.

با در نظر گرفتن اهداف فوق امضا کنندگان، آمادگی خود را اعلام نمودند که در جنبش بین المللی آتاک شرکت نموده و همکاری نمایند و بطور جمعی با هم در این باره به بحث و گفتگو بنشینند و با بدست آوردن اطلاعات و جمع آوری و پخش آن به رشد جنبش یاری رسانند و همگی با هم تصمیم بگیرند که در کشورها، قاره ها و مابین قاره هایشان برای احقاق اهداف فوق قدم بردارند.

آکسیون های جمعی اهداف زیر را خواهند داشت:

- ۱- زنجیر بر دست های بنگاه های بورس و سفته بازی بین المللی بزنیم
- ۲- تحریم بهشت های مالیاتی
- ۳- از گستردگی قانون باز خرید بجای حق باز نشستگی جلوگیری نماییم
- ۴- تشویق علنیت در سرمایه گذاری در کشورهای وابسته
- ۵- یک فضای قانونی برای معاملات بانکی و مالی خلق نماییم که نه حق شهروندان و نه حق تولید کنندگان مصارف عمومی، مورد تبعیض قرار بگیرد (کارمندان بانک ها میتوانند در کنترل این دستور عمل ها نقش مهمی بازی نمایند) مثل:
 - ۱- درخواست رهایی از باز پرداخت قروض کشور های وابسته جهان سوم و استفاده از ذخایر مالی در خدمت مردم و برای یک توسعه پایدار در این کشورها. چیزی که بسیاری "باز پرداخت قروض اجتماعی و اکولوژیک" این کشورها می نامند.

اهداف ما اما قبل هر چیز:

- ۱- دمکراسی را در بخش هایی که، جهان سرمایه مالی از شهروندان گرفته است به آنان برگردانیم
- ۲- مخالفت با هر گونه رها کردن استقلال دولت ها به بهانه « حقوق » سرمایه گذارها و تجار
- ۳- به وجود آوردن فضای دمکراتیک در سطوح جهانی
- ۴- تمامی این تلاش ها بر این مدارند که، آینده جهانمان را دوباره مشترکا در دستهایمان بگیریم .

بر گردان : ناهید جعفرپور